

Arrest

nr. 187 940 van 2 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 30 januari 2013 de beslissing waarbij verzoeker bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten met inreisverbod gedurende acht jaar. Deze beslissingen worden verzoeker op 31 januari 2013 ter kennis gebracht.

1.2. Verzoeker treedt op 10 februari 2016 in het huwelijk met een Nederlandse onderdaan.

1.3. Op 10 oktober 2016 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er wordt door de gemeente Hoogstraten een bijlage 19ter afgeleverd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 7 februari 2017 de beslissing dat de aanvraag om gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen omwille van het geldende inreisverbod. Verzoeker stelt tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze zaak is hangende en gekend onder het rolnummer 201 889.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 29 mei 2017 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker op 30 mei 2017 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam : [E. A.]

voornaam : [A.]

geboortedatum : 05/08/1973

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Marokko

ALIAS: [E. A., A.], geboren op 05/08/1973, onderdaan van Marokko

[E. A., A.], geboren op 08/05/1973, onderdaan van Onbepaald

[E. A., A.], geboren op 05/08/1972, onderdaan van Marokko

[E. A., A.], geboren op 08/05/1973, onderdaan van Marokko

[E. A.], geboren op 05/08/1971, onderdaan van Marokko

[I. A., A.], geboren op 05/08/1973, onderdaan van Marokko

[M., K.], geboren op 07/03/1976, onderdaan van Onbepaald

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Op 25/04/2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 4 maanden door het Hof van Beroep van Antwerpen voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs

Op 05/06/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 8 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 24/04/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden gevangenis waarvan 8 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs

Op 02/10/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal.

Op 22/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 maand door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 18/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 3 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal

Op 09/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 16/12/2011, heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal en deelname aan bendevoering

Op 28/11/2011 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 10 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal; diefstal met geweld of bedreiging; bij nacht; diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 12/03/2007 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 60 uren werkstraf (vervangende gevangenisstraf : 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor weerspanning; diefstal; diefstal – op heterdaad betrapt – met geweld of bedreiging

Gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 31/01/2013.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene is gekend onder verschillende aliases

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Op 25/04/2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 4 maanden door het Hof van Beroep van Antwerpen voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs

Op 05/06/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 8 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 24/04/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden gevangenis waarvan 8 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs

Op 02/10/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal.

Op 22/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 maand door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 18/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 3 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal

Op 09/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 16/12/2011, heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal en deelname aan bendevoering

Op 28/11/2011 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 10 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal; diefstal met geweld of bedreiging; bij nacht; diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 12/03/2007 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 60 uren werkstraf (vervangende gevangenisstraf : 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor weerspanning; diefstal; diefstal – op heterdaad betrapt – met geweld of bedreiging

Gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 07/06/2012, 31/01/2013, 02/07/2013. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 31/01/2013. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum

In de vragenlijst hoorplicht ingevuld op 29/05/2017, heeft betrokkene verklaard een vrouw in België te hebben.

Betrokkene was op 19/04/2002 gemachtigd om onbepaald in het Rijk te verblijven. Op 14/11/2004 werd hij echter van ambtswege geschrapt. Betrokkene is getrouwd sinds 10/02/2016. Het feit dat de vrouw van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land

schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn/haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Op 25/04/2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 4 maanden door het Hof van Beroep van Antwerpen voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs

Op 05/06/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 8 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 24/04/2013 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden gevangenis waarvan 8 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs

Op 02/10/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal.

Op 22/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 maand door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 18/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 3 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal

Op 09/05/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal

Op 16/12/2011, heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 12 maanden door de rechtbank van Turnhout voor gewone diefstal en deelname aan bendevorming

Op 28/11/2011 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 10 maanden met uitstel voor 3 jaar door de rechtbank van Antwerpen voor gewone diefstal; diefstal met geweld of bedreiging; bij nacht; diefstal – op heterdaad – met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, of om de vlucht te verzekeren.

Op 12/03/2007 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 60 uren werkstraf (vervangende gevangenisstraf : 6 maanden door de rechtbank van Antwerpen voor weerspanningheid; diefstal; diefstal – op heterdaad betrapt – met geweld of bedreiging

Gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene is gekend onder verschillende aliases

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 07/06/2012, 31/01/2013, 02/07/2013. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 31/01/2013. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Vasthouding

[...].

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank

van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

2.2. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering op wegens gebrek aan belang, en dit waar verzoeker onder de gelding valt van een inreisverbod voor acht jaar van 30 januari 2013. Hij stelt ingeval van een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing niet anders te kunnen dan opnieuw, na vast te stellen dat verzoeker onder inreisverbod staat dat niet werd opgeheven of opgeschort overeenkomstig artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, vast te stellen dat het verzoeker verboden is in het Rijk te verblijven en aldus niet tot een verblijf kan worden toegelaten.

Naar luid van artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad wenst te benadrukken dat hij *in casu* wordt gevat in het kader van een procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid waarbij een verwijderingsmaatregel wordt aangevochten met grensleiding en die aldus gepaard gaat met een beslissing om over te gaan tot een effectieve en gedwongen verwijdering van het grondgebied.

In zijn eerste middel wijst verzoeker op een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring dat hij hangende heeft bij de Raad tegen een beslissing om een aanvraag tot gezinshereniging met zijn Nederlandse echtgenote niet in aanmerking te nemen en dat volgens hem, gelet op onder meer artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet, schorsende werking heeft en aldus verhindert dat wordt overgegaan tot een gedwongen tenuitvoerlegging van eender welke verwijderingsmaatregel.

In het licht van deze vaststellingen dat thans een verwijderingsmaatregel met imminente, gedwongen tenuitvoerlegging voorlegt enerzijds en verzoekers middel dat in zijn situatie de wet zich zou verzetten tegen elke gedwongen verwijdering van een verwijderingsmaatregel gelet op een hangend beroep bij de Raad anderzijds, kan niet zonder meer worden vastgesteld dat verzoeker een voldoende belang zou ontberen bij de thans aanhangig gemaakte vordering.

De opgeworpen exceptie dient te worden verworpen.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Verzoeker betoogt dat hij van zijn vrijheid is beroofd en gelet op de beslissing tot terugleiding een repatriëring op korte termijn is voorzien.

Dit kan worden aangenomen. Aangezien vaststaat dat verzoeker is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet en gelet op de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dient het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel te worden aangenomen. Verweerder betwist dit ook niet in de nota met opmerkingen.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “*middel*” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § § 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, *Čonka/ België*, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, *Silver en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.3.2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 39/79 juncto artikel 40bis van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3 en 31.2 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“Het staat buiten kuif dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikel 40bis Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 10/10/2016 in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

Gezien de afgifte van de bijlage 19 ter wordt de familieband tussen verzoeker en zijn echtgenote niet betwist. Er wordt immers enkel een bijlage 19ter afgegeven wanneer verzoeker zijn familieband met de burger van de Unie bewijst. Dit wordt zo in artikel 52 van het KB van 8.10.1981 bepaald:

“§ 1.- Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter. »

....

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.”

Verzoeker diende voor de rechtsgeldige afgifte van de bijlage 19ter enkel zijn familieband met de burger van Unie te bewijzen. Hij deed dit door voorlegging van een Belgisch huwelijksboekje. Vermits de familieband is bewezen, heeft de gemeente een bijlage 19ter afgeven.

Dit wordt bevestigd door uw Raad in arrest nr. 139 567 van 26 februari 2015 [...]:

“Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoekende partij naar aanleiding van haar voormelde aanvraag in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter, in het kader van artikel 52, lid 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Uit deze bepaling volgt dat de gemeente een bijlage 19ter moet afleveren wanneer de identiteit en familieband bewezen zijn.”

Dat verzoeker naar aanleiding van zijn aanvraag een weigeringsbeslissing mocht ontvangen dd. 7/2/2017 (zie stuk 2).

Dat tegen deze weigeringsbeslissing beroep werd aangetekend op 6 maart 2017 (zie stuk 3).

Dat artikel 40bis Vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 3 van de richtlijn van 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna Burgerschapsrichtlijn).

Dat artikel 31.2 van de Burgerschapsrichtlijn voorziet in een schorsend beroep.

De tekst van artikel 31.2 luidt als volgt:

2. Indien het beroep tegen het besluit tot verwijdering gepaard gaat met een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ter opschorting van de uitvoering van het verwijderingsbesluit, mag geen daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied plaatsvinden zolang nog niet op dit verzoek is beslist, behoudens:

- wanneer het verwijderingsbesluit gebaseerd is op een eerdere gerechtelijke beslissing, of*
- wanneer de betrokkenen reeds toegang hebben gehad tot rechterlijke toetsing, of*
- wanneer het verwijderingsbesluit gebaseerd is op dwingende redenen van openbare veiligheid overeenkomstig artikel 28, lid 3.*

Dat art. 31.2 duidelijk is en directe werking heeft.

Dat art. 39/79 Vw. als volgt luidt:

§ 1. Behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend

...

7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van de een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis

Dat art. 39/79 § 1 tweede lid 1° tot 9° van de Vreemdelingenwet voor bepaalde familieleden van derdelanders in een van rechtswege schorsend effect voorziet zowel tijdens de termijn om het beroep in te dienen als tijdens de behandeling van het beroep.

De wet stelt zeer duidelijk dat “er geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen ..”.

Dat dit zonder meer inhoudt dat verzoeker op geen enkele wijze gedwongen verwijderd kan worden.

Dat evenwel verwerende partij verzoeker momenteel vasthoudt.

Dat gezien verzoeker een beslissing tot terugleiding kreeg en zulks zonder enige twijfel een maatregel betreft van gedwongen uitvoering van het bevel kan niet anders geoordeeld worden dat deze beslissing manifest art. 39/79 juncto 40bis Vw schendt.

De bestreden beslissing dient in zijn geheel te worden geschorst.”

3.3.2.2. De *in casu* relevante bepalingen van artikel 39/79, § 1 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“Onder voorbehoud van paragraaf 3 en behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn :

[...]

7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld, in artikel 40bis" en vervallen de woorden "op basis van artikel 44bis op basis van artikel 44bis;”.

Het is *in casu* niet betwist dat verzoeker de echtgenoot is van een Nederlandse onderdane en hij in die hoedanigheid zich op 10 oktober 2016 heeft gericht tot het bestuur om een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 7 februari 2017 de

beslissing dat de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen omwille van het geldende inreisverbod. Tegen deze beslissing is bij de Raad een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring hangende, gekend onder het rolnummer 201 889.

Vraag rijst of voormelde beslissing van 7 februari 2017 is te beschouwen als zijnde “*een beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving*”. Indien deze vraag bevestigend dient te worden beantwoord, dringt de vaststelling zich immers op dat gelet op artikel 39/79, § 1, 7° van de Vreemdelingenwet hangende het beroep geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen mag worden uitgevoerd, zoals verzoeker thans aanvoert.

Prima facie is de Raad in deze van oordeel dat – rekening houdende met rechtspraak van de Raad van State (RvS 17 maart 1999, nr. 79.313 en RvS 23 maart 2006, nr. 156.831) die aangeeft dat onder de weigering van afgifte van een verblijfstitel / erkenning van een verblijfsrecht elke beslissing dient te worden begrepen tot afwijzing van een aanvraag om gezinshereniging, ongeacht of het een weigering over de grond dan wel wat de ontvankelijkheid betreft, waaronder ook een beslissing om een dergelijke aanvraag niet in aanmerking te nemen – de beslissing tot het niet in aanmerking nemen van de aanvraag om gezinshereniging wel degelijk dient te worden beschouwd als zijnde een beslissing die valt onder artikel 39/79, § 1, 7° van de Vreemdelingenwet. Het hiertegen bij de Raad hangende beroep heeft aldus van rechtswege schorsende werking.

In dit verband wijst de Raad ook nog op zijn eerdere arrest met drie rechters nr. 161 497 van 8 februari 2016, waarin werd overgegaan tot het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie inzake de problematiek van vreemdelingen die onder inreisverbod staan en vervolgens, tijdens hun verblijf op het Belgische grondgebied, een aanvraag tot gezinshereniging als familielid van een Belg richten tot het bestuur. Ook hierin nam de Raad reeds het standpunt in dat, in afwachting van een beantwoording van de gestelde prejudiciële vragen, de hangende beroepen tegen de beslissingen tot het niet in aanmerking nemen van de aanvragen om gezinshereniging van rechtswege schorsend zijn.

Verzoeker kan aldus *prima facie* worden bijgetreden waar hij betoogt dat verweerder thans met miskennis van artikel 39/79, § 1, 7° van de Vreemdelingenwet tracht over te gaan tot zijn gedwongen verwijdering van het grondgebied terwijl hij bij de Raad een van rechtswege schorsend beroep hangende heeft tegen de beslissing van 7 februari 2017 tot het niet in aanmerking nemen van de aanvraag tot gezinshereniging. Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan deze vaststelling *prima facie* geen afbreuk.

3.3.2.3. Het middel is, in de besproken mate, ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg eveneens voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

3.4.2.1. Ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij dreigt te ondergaan bij een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, stelt verzoeker als volgt:

“Verbod tot restrictieve interpretatie van de voorwaarde moeilijk te herstellen nadeel

Verzoeker meent dat hij recht heeft op de procedurele waarborgen voorzien worden in het Europees procesrecht.

Dat de vraag zich opdringt of de voorwaarde van moeilijk te herstellen nadeel om te komen tot een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verenigbaar is met het recht van verzoeker op een effectief beroep. Verzoeker meent dat een gewone schorsing en een gewone procedure nietigverklaring zodanig lang zullen duren dat moeilijk kan gesteld worden dat het gaat om een effectief beroep.

Verzoeker meent dat ook dat gelet op het feit dat huidige Vreemdelingenwet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toelaat de voorwaarde van “moeilijk te herstellen nadeel” te restrictief te beoordelen daar er een risico bestaat dat er geen effectief rechtsmiddel meer voorhanden is.

Dat ook de beginselen van het Europees procesrecht voortvloeiende uit artikel 13 EVRM (recht op daadwerkelijk rechtsmiddel), uit art. 47 van het Handvest en uit de rechtspraak van het Hof van Justitie zelf geschonden zijn indien men zou overgaan tot een te restrictieve toepassing van de voorwaarde van moeilijk te herstellen en moeilijk nadeel.

Dat de kern van dit recht vervat is in de Rewe Comet formule (zie ook hoger). Een Europeesrechtelijk principe dat thans als de kern van het Europees recht wordt beschouwd.

Dat indien de voorwaarde moeilijk te herstellen nadeel te restrictief wordt geïnterpreteerd er sprake is van het virtueel onmogelijk of extreem moeilijk maken van het recht op beroep.

Dat vermelde beginselen van toepassing zijn op ‘eenieder’ die in confrontatie is met een staat die het EVRM en het Handvest onderschreven heeft, in casu ook België.

De niet-schorsing heeft onmiddellijke verregaande gevolgen voor het gezin waar verzoeker deel van uitmaakt.

Dat verzoeker in zijn land van herkomst geen enkele familie meer heeft. Hij verblijft al meer dan 25 jaar in België.

Verzoeker heeft al 20 jaar een relatie met mevrouw [V. H.] waarmee hij in België is gehuwd.

De niet schorsing brengt onmiddellijk ernstige nadelen (er moet zelfs geen sprake zijn van schade, quod non) mee.

Het nadeel is evident.

Dat een moreel nadeel kan volstaan om te kunnen stellen dat een er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Manifeste wetsschendingen

Essentieel is verder dat de in de middelen aangeduide fundamentele rechten van verzoeker geschonden worden door de beslissing bevel en terugleiding.

Het gaat om art. 8 EVRM maar ook de procedurele waarborgen die vastliggen in Richtlijn 2004/38 en in de Vreemdelingenwet meer bepaald het recht op een schorsend beroep.

Verzoeker stelt dat uit de middelen blijkt dat deze ernstig zijn en er manifeste wetsschendingen aanwezig zijn.

Deze manifeste wetsschendingen kunnen op zich leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het feit dat opzichtsens een burger manifest rechtsschendingen plaatsvinden kan op zich een voldoende reden zijn om het nadeel te aanvaarden.

Verzoeker is van mening dat dit in casu het geval is.

Het moeilijk te herstellen nadeel is bijgevolg aanwezig.”

3.4.2.2. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan, daar het zonder meer duidelijk is dat zijn familieleven ernstig wordt verstoord en waar de wet hem op het eerste zicht toelaat de uitkomst van het door hem aanhangig gemaakte beroep tegen de niet in aanmerking neming van zijn aanvraag tot gezinshereniging in België af te wachten. Verzoeker dient in dit verband ook te worden bijgetreden dat de Raad de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze vermag te interpreteren aangezien dit tot gevolg zou kunnen hebben dat aan de rechtsonderhorigen een effectief rechtsmiddel wordt ontzegd in de gevallen waar zij een verdedigbare grief hebben.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde is voldaan.

3.5. De vaststelling dat het spoedeisend karakter van de vordering werd aangetoond en dat er is voldaan aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden leidt ertoe dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden ingewilligd.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2017 tot vasthouding wordt verworpen.

Artikel 2

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens wordt bevolen.

Artikel 3

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. -M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

I. CORNELIS